

W., dnia 10 kwietnia 2017r.

sygn. akt OSD 8/17

POSTANOWIENIE

Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego

Okręgowej Izby Radców Prawnych we W.

z dnia 10 kwietnia 2017r.

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny Okręgowej Izby Radców Prawnych we W. w składzie:

Przewodniczący: r.pr. B. C.

Sędziowie: r.pr. W. G. – sprawozdawca

r.pr. A. J.

Protokolant: apl.rad. M. G.

przy udziale Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych we W. – r.pr. A. W.

w sprawie zażalenia złożonego przez M. K. na postanowienie Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych we W. z dnia 21.12.2016r. o umorzeniu dochodzenia w sprawie r.pr. A. G. rozpoznawanej pod sygn. akt RD 54/16

postanowił:

I.

utrzymać w mocy postanowienie Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych we W. z dnia 21.12.2016r. o umorzeniu dochodzenia w sprawie o sygn. akt RD 54/16,

II.

kosztami postępowania w kwocie 1231,20 zł (słownie: tysiąc dwieście trzydzieści jeden złotych i dwadzieścia groszy) obciążyć Okręgową Izbę Radców Prawnych we W..

Uzasadnienie

Postanowieniem z dnia 21.12.2016r. wydanym w sprawie o sygn. akt RD 54/16 Rzecznik Dyscyplinarny postanowił umorzyć dochodzenie w sprawie radcy prawnego A. G. na podstawie art.17 § 1 pkt 3 KPK w zw. z art. 74¹ ustawy z dnia 06.07.1982r. o radcach prawnych (Dz.U. Nr 19, poz. 145 ze zm.) [dalej jako: (...)].

Dochodzenie było prowadzone w sprawie dopuszczenia się przez radcę prawnego A. G. czynów mogących stanowić przewinienie dyscyplinarne polegających na zaniechaniu informowania klienta o przebiegu sprawy i jej wyniku, a także o dopuszczeniu się nieuzasadnionej zwłoki w przekazaniu klientowi uzyskanych na jego rzecz należności od strony przeciwnej.

W toku dochodzenia postanowieniem z dnia 01.08.2016r. Rzecznik Dyscyplinarny przedstawił radcy prawnemu A. G. zarzuty popełnienia przewinień dyscyplinarnych polegających na tym, że:

- w okresie do lipca 2014r. do kwietnia 2016r. we W. działając jako pełnomocnik M. K. i G. D. w postępowaniu przed Sądem Rejonowym dla Wrocławia-Fabrycznej, XIV Wydział Cywilny w sprawie o sygn. akt XIV C 2312/13 niewłaściwie informowała klientów, tj. M. K. i G. D. o przebiegu sprawy i jej wyniku przez zatajenie informacji o uprawomocnieniu się wyroku korzystnego dla klienta oraz uregulowaniu przez przeciwnika procesowego wszystkich należności na rachunek bankowy radcy prawnego, co stanowi naruszenie postanowień art. 64 ust. 1 URP w zw. z art. 44 ust. 1 w zw. z art. 11 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego [dalej jako: (...)],
- przez okres od lipca 2014r. do 04.04.2016r. we W. nie dokonała zwrotu na rzecz klientów M. K. i G. D. należności uzyskanych na ich rzecz w wyniku zapłaty przez przeciwnika procesowego, tj. wykazała brak dbałości o godność zawodu przy wykonywaniu czynności zawodowych przez podejmowanie działań, które mogłyby podważyć zaufanie do zawodu radcy prawnego, co stanowi naruszenie postanowień art. 64 ust. 1 URP w zw. z art. 11 ust. 1 i 2 (...).

Skarżący – M. K. wniosła zażalenie od wyżej przywołanego postanowienia Rzecznika Dyscyplinarnego o umorzeniu dochodzenia. W swoim zażaleniu skarżąca wyraziła ogólne niezadowolenie z umorzenia dochodzenia, podniosła, że jej zdaniem radca prawny dopuściła się zarzucanych przewinień dyscyplinarnych, a ponadto przywłaszczyła środki pieniężne klienta. W zażaleniu skarżąca przedstawiła własne zapatrywania na stan faktyczny sprawy i jednocześnie nie odniosła się do przeprowadzonych w sprawie dowodów.

W dniu 17.03.2017r. radca prawny A. G. złożyła odpowiedź na zażalenie skarżącej, w której wniosła o „oddalenie zażalenia” co do zasady podtrzymując stanowisko prezentowane w toku dochodzenia.

Sąd zważył co następuje:

Zażalenie nie zasługuje na uwzględnienie, co skutkuje utrzymaniem w mocy zaskarżonego postanowienia Rzecznika Dyscyplinarnego.

W pierwszej kolejności Sąd wskazuje, że w ramach kontroli odwoławczej postanowienia Rzecznika Dyscyplinarnego nie jest władny orzekać w przedmiocie ewentualnych roszczeń skarżącej w zakresie odsetek, na które wskazuje skarżąca w swojej skardze. Przedmiotem kontroli Sądu pozostaje wyłącznie zaskarżone postanowienie Rzecznika Dyscyplinarnego i z tego też względu wszelkie kwestie dotyczące ewentualnych roszczeń skarżącej na gruncie umowy załączonej do skargi, do których odnosi się w swoim zażaleniu skarżąca, pozostają poza kognicją Sądu.

Analizując zaskarżone postanowienie Rzecznika Dyscyplinarnego oraz poprzedzające je dochodzenie należy stwierdzić, że Rzecznik Dyscyplinarny w prawidłowy sposób przeprowadził postępowanie skutkujące wydaniem zaskarżonego postanowienia, w szczególności zaś przeprowadził konieczne dla wyjaśnienia sprawy dowody i brak jest czynności, które w ocenie Sądu wymagałyby uzupełnienia. Tym samym Sąd nie dopatrywał się błędów w dochodzeniu prowadzonym przez Rzecznika Dyscyplinarnego, a na marginesie jedynie można zaznaczyć, że na takie błędy nie wskazywała również skarżąca wyrażając ogólne niezadowolenie z rozstrzygnięcia Rzecznika Dyscyplinarnego i polemizując z ustaleniami faktycznymi Rzecznika Dyscyplinarnego w oderwaniu od zgromadzonego materiału dowodowego.

Sąd w składzie rozpoznającym zażalenie skarżącej podziela ustalenia dokonane przez Rzecznika Dyscyplinarnego w toku dochodzenia. Ponadto w zakresie zarzucanego naruszenia art. 44 ust. 1 (...) wskazać należy dodatkowo, że zgodnie z ww. normą radca prawny, na żądanie klienta, obowiązany jest informować go o przebiegu sprawy i jej wyniku, a w szczególności o skutkach podejmowanych czynności procesowych. W toku postępowania prowadzonego przez Rzecznika Dyscyplinarnego nie wykazano aby radca prawny nie poinformowała skarżącej o wyniku sprawy na jej żądanie. Podkreślić przy tym należy, że również sama skarżąca w swoich zeznaniach nie wskazywała aby żądała od radcy prawnego udzielenia informacji o przebiegu sprawy i nie otrzymała takiej informacji. Ze zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego wynika, że skarżąca pozostawała w biernym oczekiwaniu na takową informację nie podejmując ze swojej strony działań w celu skontaktowania się ze swoim pełnomocnikiem.

Odnosząc się natomiast do kwestii rozliczenia z uzyskanych świadczeń przez radcę prawnego należy wskazać, że jako nieprofesjonalne trzeba ocenić działanie radcy prawnego w sytuacji gdy przy przyjęciu zlecenia nie podejmuje starań w celu pozyskania danych zleceńodawców umożliwiających efektywny kontakt z każdym z mocodawców, takich jak numer telefonu, adres zamieszkania czy adres korespondencyjny oraz adres poczty elektronicznej. Podobnie należy ocenić brak jakiegokolwiek próby ustalenia czy adres wskazany w umowie jest rzeczywistym adresem mocodawcy bądź adresem, pod którym chociażby jeden z mocodawców odbiera korespondencję. W świetle powyższego za nieprawidłowy należy uznać brak próby kontaktu ze skarżącą w formie korespondencyjnej pod wskazanym w umowie adresem.

Niemniej jednak opisany powyżej niedostatek profesjonalizmu w czynnościach zawodowych nie może być zdaniem Sądu uznany za społecznie szkodliwy w sytuacji gdy radca prawny bezzwłocznie po wezwaniu ze strony mocodawcy dokonuje rozliczenia uzyskanych dla mocodawcy świadczeń, a jednocześnie ze zgromadzonego materiału dowodowego wynika, że istotnie osobą, z którą utrzymywany był kontakt w zakresie zleconej do prowadzenia sprawy nie była skarżąca, ale drugi z mocodawców, z którym radca prawny próbowała się skontaktować.

W kontekście powyższego w ocenie Sądu, choć postawa radcy prawnego odbiega od modelowego wzorca pożądanego poziomu profesjonalizmu zawodowego, to nie może być uznana za społecznie szkodliwą i w tej materii Sąd podziela stanowisko Rzecznika Dyscyplinarnego wyrażone w postanowieniu o umorzeniu dochodzenia.

Tym samym postanowienie Rzecznika Dyscyplinarnego należało utrzymać w mocy, jak też orzeczono w pkt I postanowienia.

Wobec utrzymania w mocy zaskarżonego postanowienia o umorzeniu dochodzenia Sąd orzekł w pkt II postanowienia o obciążeniu kosztami postępowania w łącznej kwocie 1.231,20 zł Okręgowej Izby Radców Prawnych we W. zgodnie z art. 70⁶ ust. 2 zd. 2 URP.

Zgodnie z art. 426 § 1 KPK w zw. z art. 74¹ pkt 1 URP od niniejszego postanowienia Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych we W. nie przysługuje środek odwoławczy.